

naturligvis kun i finansiel Henseende — at En, han har Hjør, har levet noget længere. Jeg finder ikke, for at omhandle det andet fremførte Punkt, at vi kunne indrette vor lovgivende Virksomhed efter, hvad der finder Sted i andre Landsdele; jeg seer heller ikke, hvorfor ikke det, der er Særligt, skulde kunne udvikle sig med sin Eiendommelighed og Særegenhed; det vilde være altfor trykkende og besværligt, naar vi skulde føle os saa bundne af Hensynet til at bevare Fællesskabet; vi ere sandelig lammede nok i vor hele Udvikling med Hensyn til det Gebeet, der er undergivet den fælles lovgivende Virksomhed, og vi føle det stærke Tryk, det udøver paa Udviklingen af vore Forhold, og navnlig vore materielle Forhold, i mange Henseender, saa at vi ikke frivillig skulde tage en ny Byrde paa os og standse med vor reformerende Virksomhed, indtil de andre Landsdele ville foretage tilsvarende Reformen. Nei, lad os ganske rolig gaae i Spidsen, og jeg tvivler da ikke paa, at naar Reformen er saa fornuftig og vel overvejet som denne, ville de andre Landsdele nok følge os. Vi skulle i saa Henseende gjøre ligesom England, der nedsatte sine Toldsatser, kjed og led af de evindelige og frugtesløse Forhandlinger med andre Stater om Gjensidighed, og sagde: Det er rigtigt og sundt, og saa vil det nok finde Indgang hos de Andre. Jeg troer saaledes ikke, at der fra denne Side kan hentes nogen grundet Indvending imod Stempelloven. Jeg skal ikke nægte, at jeg bekæmpede meget stærkt Bestemmelsen om Sognefogden; det var mig ikke med, at Bestemmelsen kom ind, men der var Andre, der kjendte denne Klasse Bestillingsmænd nøiere end jeg, der sagde, at der ingen Betænkkelighed var derved, saa at efterhaanden min Engsteligthed forsvandt; her have jo ogsaa de Landstingsmænd, der først havde Ordet, udtalt, at det var en ønskelig Bestemmelse, og det berøer jo overordentlig meget paa Respektabilitet til Personlighederne. Jeg skal forøvrigt heller ikke nægte, at der ikke behøves nogen overordentlig juridisk Dannelselse til at skrive en bestemt Dato op og skrive Navn under, og deri bestaaer jo egentlig den hele Forretning.

Lehmann: Jeg er aldeles enig med de to ærede Landstingsmænd, der have talt for

mig, i at Loven har adskillige smaa Mangler, som jo Landstinget imidlertid vil kunne forbedre sig ved nogle smaa Rettelser at raade Bod paa, og jeg vilde derfor ikke have begjæret Ordet, naar det ikke var for at gjøre en lille Indsigelse imod den Maade, hvorpaa den ærede Indretningsminister paa en Maade vilde anticipere mit Forum med Hensyn til Arveloven. Jeg troer, at Spørgsmaalet om Arveloven først kan komme til Forhandling, naar Loven foreligger, og at man saaledes roligt kan forhandle og vedtage Stempelloven uden Hensyn til den anden Lov. Jeg skal, siden der er talt saa meget deraf, kun bemærke, at jeg erkjender, at Arv er et passende Besatningsobject, hvorved jeg dog skal bemærke, at den bestaaende Lovgivning meget vel har vidst at ramme den, og jeg erkjender, at det er en Skat, som man kan lye til, naar det behøves. Jeg anseer det for muligt, at jeg vil kunne stemme for den, hvis det kommer til at staae klart for mig, at den behøves; men jeg betragter ikke en saadan Lov som en nødvendig Følge af den Nedsettelse i Indtægter, der vil blive en Følge af Stempelloven. Det maatte da i alt Fald være, naar andre Omstændigheder kom til, s. Ex. Hensyn til den Lov, der blev ombeelt idag; men selve den Nedsettelse, der vil følge af Stempelloven, er ikke større, end at vore særlige Finanser godt ville kunne bære den. Vi have jo i Løbet af flere Aar havt et Overskud, og vi have opsamlet et ikke uvæsentligt Reservesond, og det er bekjendt, at det falder Tydskland svært paa Brystet, at vi have saadant Overskud samtids med, at andre Dele af Monarchiet have ondt ved at komme ud af det. Det har sat sig saa fast i den Tanke, at vi fattige Danske leve af deres store Bestand og Ebelimodighed, at det aldeles ikke kan forstaaes det, selv naar man godtgjor det ved Tal, at vi kunne faae et Overskud paa samme Tid, som Monarchiet ikke kan komme ud af det. Jeg vil ikke sige, at denne Betragtning skal være et afgjørende Motiv til at sige Stop, men jeg siger, at naar Kongeriget særlige finansielle Stilling er en saadan, at vi have et Overskud, og jeg kan føle til, tillige et saadant, at der, som vi have seet, kan være Tale om en Tristelse til en uheldig